

Als klein kind was ik al gek van paarden en dat had ik zeker niet van mijn ouders meegekregen. Op tienjarige leeftijd mocht ik dan 'eindelijk' op paardrijles. Dat ik ooit een eigen paard zou aanschaffen, stond als een paal boven water maar dat het een stoeterij vol Tennessee Walking Horses zou worden had ik nooit durven dromen.

Tussen draf en telgang

Na de aanschaf van mijn eerste Walker ging het echter heel snel. Binnen een jaar was het tweede paard aangeschaft en voor ik het wist was ik verknocht aan de 'wondere wereld van het gangenpaard'. De eerste merrie werd in 1999 gedekt en ik reisde jaarlijks naar Amerika om fokmerries te selecteren. Zo werd stoeterij Pleasure Gaits een feit. In 2000 verhuisden we naar een prachtige locatie in de Belgische Lage Kempen. Hier in Hechtel zijn onze weides gevuld met Walkers van alle leeftijden en komen er regelmatig paarden voor gangenbegeleiding logeren.

Wat mij deed vallen voor gangenpaarden in het algemeen waren niet alleen de comfortabele gangen maar ook het mensgerichte en werkwillige karakter. Gangenpaarden mogen in Europa dan nog niet super bekend zijn (buiten de IJslander), in Amerika staan ze op nummer een als het gaat om recreatie- en familiepaarden. En vergis je niet in de grootte van deze tak van paardensport;

jaarlijks gaat er 39 miljard dollar om in de gangenpaardenindustrie in Amerika! In de tijd dat ik me ging verdiepen in de gangen van mijn eerste paard was er vrijwel geen mogelijkheid om begeleiding te krijgen in het rijden van Tennessee Walkers. Gelukkig was het internet net in opmars, ik nam deel aan clinics van Amerikaanse trainers in Europa. Het meeste leerde ik nog van mijn driejarige ruïn en samen heeft het bloed, zweet en tranen gekost om het 'hoe en waarom' van alle verschillende gangen te ontdekken. Gelukkig is het tegenwoordig niet meer nodig om het wiel opnieuw uit te vinden. Om de kennis over gangenpaarden te vergroten organiseer ik regelmatig allerhande activiteiten op onze locatie. Zo was Liz Graves, horse professional pur sang in mei van dit jaar uit Amerika overgevlogen om gangenpaardenliefhebbers meer inzicht te geven in de gangen van hun favoriete ras. Liz is opgegroeid in een familie van paardentrainers en heeft een kennis en ervaring waar menig

paardentrainer enkel van kan dromen. Tijdens de clinic waren verschillende rassen vertegenwoordigd; de Peruaanse Paso, Mangalarga Marchedor, IJslander, Quarter Horse en natuurlijk Tennessee Walking Horses. Wat maakt een paard nu in staat om anders dan in stap, draf of galop te bewegen? Dit geheim werd door Liz ontrafeld tijdens het Biomechanica gedeelte. Met behulp van stickers werden de gewrichten in beeld gebracht om onder andere te achterhalen of een paard juist veel diagonale of laterale aanleg heeft. Gangaanleg in het algemeen wordt bepaald door de locatie van het heiligbeen ten opzichte van het heupbot. Voor een leek mogen al die verschillende gangen er vreemd uitzien, eenmaal persoonlijk ervaren is er vaak geen weg meer terug en heeft het gangenpaardenvirus genadeloos toegeslagen. Je bent gewaarschuwd!

Sandra van den Hof
Pleasure Gaits

